

Асен Разцветников

Есен

През градини лют и гневен бяга
Севернякът с дългата тояга.

Севернякът с калните цървули
де какво застигне, бий и брули.

Свърна там във белите тополи,
дето връх в небето са заболи –

стволи бие, златни листи рони,
златни листи от сребърните клони.

И остаха белите тополи,
и остаха, бедничките, голи.

Ей го после гневно пък забрули
сгушените зад копата дюли

и доде гневът му се насити,
станаха на циганки, горките.

Свела се е като мъченица
там сред двора старата черница,

а до нея клонестата круша
тихите ѝ жалби мълком слуша –

слуша и се в празно гнездо люлка,
като майка, като скръбна булка.

КРАЙ

© Асен Разцветников

Набиране: moosehead, 2009

Издание:

Празничен календар на българчето

ИК „Парнас“, Русе

Текст и съставителство: Надя Петрова, Пламен Абаджиев

Художник: Огнян Балканджиев

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12419>]